

KÖNYVAJÁNLÓ

KÁLLAY KOTÁSZ ZOLTÁN

MERZA JÓZSEF: NAPLEMENTE

Az idős Lao Ceről mesélik, hogy amikor bivaly hátra ült és nyugat felé indult, a határon egy kapuőr állította meg, és azzal a feltétellel engedte csak tovább, ha leírja a tanításait. Így született meg a Tao Te King.

Ha eltekintünk a szereplőktől, helyszíntől, időponttól, mindentől, ami mulékony és helyettesíthető – miről szól a történet?

Az elmélkedő ember nem tekinti a gondolatait „mű”-nek, nem kívánja megörökíteni, mivel sejti, hogy a töprengései (még ha bölcsesetiek is) ugyanúgy a pillanatban lélegzenek, mint minden más, és ha kőbe is vésné, papírra is róná őket, idő múltával minden csak kordokumentumként lenne értelmezhető. A leírt filozofálás mindig közelebb áll a szépirodalomhoz, mint a személyességet igénylő tanításhoz, vagy különösen a beavatáshoz.

Merza József, a kötet szerzője tisztában van mindezzel, olyannyira, hogy bár a gondolatait lejegyezte, de kiadni a kezéből nem akarta, és határőröknek álcázott szerkesztőknek (többek között e sorok írójának) kellett őt megállítaniuk, bivaly hátráról leszállítaniuk és az iratai átadására felszólítaniuk, hogy...

Szerencsére az elmélkedő emberek nem kötik az ebet a karóhoz, belső kételyeik által ruganyosan tartott lelki-szellemi hozzáállásuknak köszönhetően képesek a döntéseik megváltoztatására (ámbar ha ezt külső nyomásra teszik, jelzik a véleményüket). Nem véletlenül lett a jelen kötet bevezető írása a *Belletrisztika* (szójáték a francia belles-lettres, azaz szépirodalom kifejezésből), és utolsó a *Nagyon lassan*. Tekintsünk úgy ezen elmélkedésgyűjteményre, mint engedményre, kapuőrök erőszakoskodása előtti meghajlásra, mely sorok közé szőtt üzenetével mégiscsak arra figyelmeztet, aminek fizikai megvalósultságával, könyvvé válásával látszólag ellentmond: tetteiben éljük a gondolatainkat, ne fejben, ne papíron!

Gondolkodjunk alaposan, éljünk és cselekedjünk lassan, komótosan, körültekintően, kitartóan. Lássá mindenki, és figyelhesse meg, hogy mit csinálunk.

X-X-X-X

